1581

Blat mòlt (III): assimilació o no de la -[t] final a la nasal següent

(*ALDC*, IX, F 19. *Blat molt*)

En aquest mapa i comentari ens ocupem del tractament que rep la -[t] final seguida d'un mot començat per la nasal bilabial [m] i deixem per a altres capítols la variació morfològica del determinant (mapa 1535) així com la vocàlica (*m*[ɔ]*lt*/*m*[o]*lt*) i consonàntica (*mò*[lt]/*mò*[l]) (mapa 1382).

El tractament fonosintàctic presenta dos fenòmens: *a*) la sonorització de la -[t] final en -[d] davant *mòlt* o un dels seus sinònims (*molgut*, *molit*, *molinat*, *molet*, *moleu*), prescindint dels sintagmes el primer element dels quals és *forment* o *trigo*; *b*) l'assimilació a la *m* en el punt d'articulació (*blam mòlt*). Els dos, amb una distribució desigual. Com a fet singular, cal notar l'emmudiment de la dental (*b*[ʎ]*a mòlt*) a Fraga (Baix Cinca, loc. 118), que trobem en una àrea més extensa en altres contextos, especialment en val. (veg. mapa 1580), i el cas de manteniment de la sorda per la pronunciació lenta entre un i altre mot (*bla*[t] *mòlt* 95). És normativa la pronúncia sonora de la dental en posició final de mot quan es troba davant una consonant sonora (*PEOLC Fonètica*, pàg. 20).

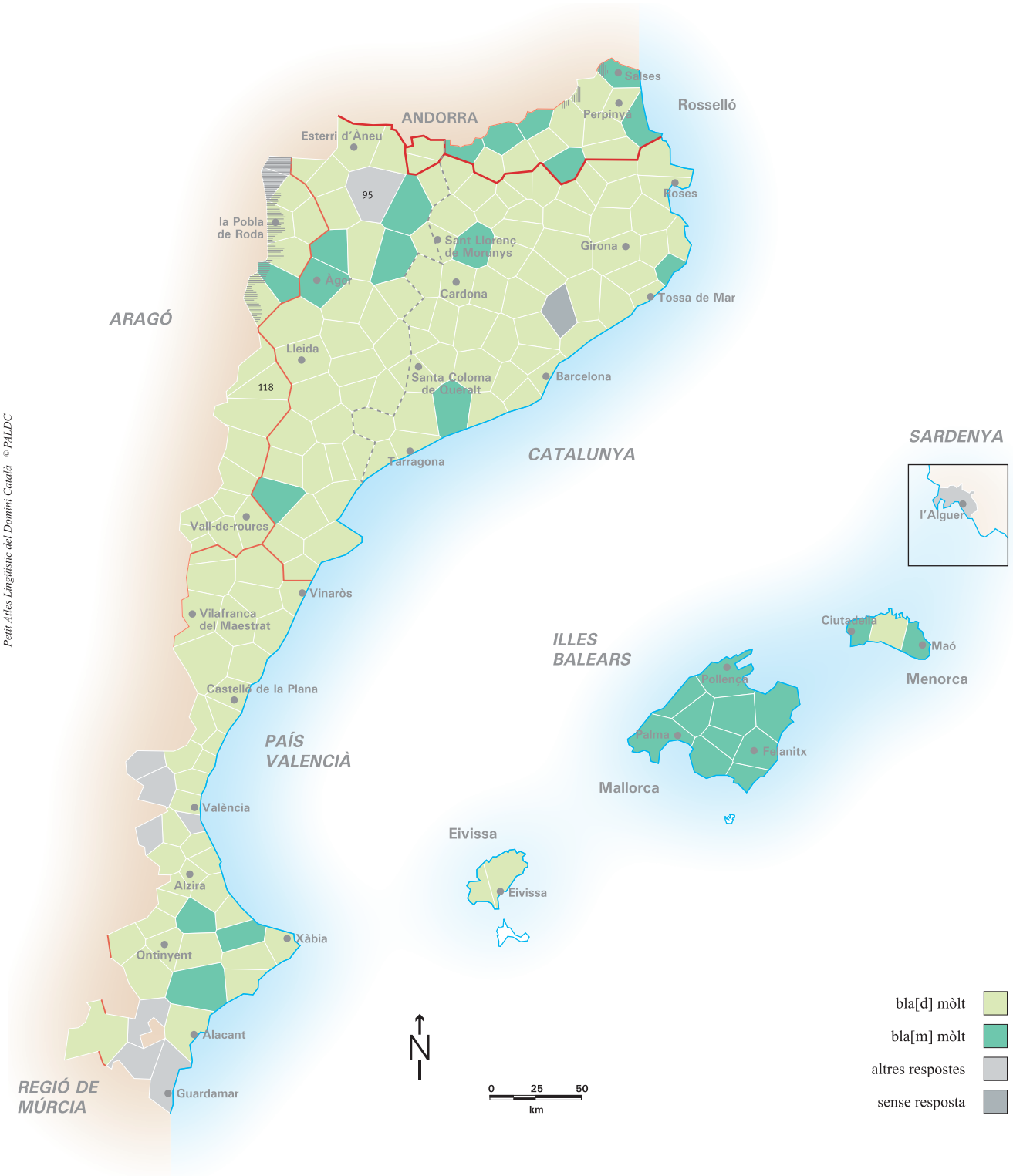

Petit Atlas Lingüístic del Domini Català © PALDC